

—Մէրի՛կ, կըսը էն աղբ չաւրակուդ ին՝ ¹. չը՛մ կարնայ տանը խիտ:

Մէր կըսը. — Էնի ճիժ ի, դա՛ճաւ ² ի. էնի ինչ գալի, պէ-Փաճա՛ ³ ի. տար քիւ խիտ:

17. Մէլըբ մօր խաթըն չըլնը դիւս, կառնը, կը տանի, յիւր մօր, չի իշխի տարը ուր մօտ, գատը կը դնը, ուրինք կերթան, գատը կը խաղան:

Մէլըբ որ ախպէր չտարաւ ուր կուշա, էդա Պաւ իթ կը սըկի ⁴, թո՛ղնայ կգեայ ուր տուն:

18. Մէր կըսը. — Գիւ զրէ՛ էկար, Գաւ իթ.

Գաւ իթ կըրի. — Ըժը չտանը յիւր կուշա, դէ՛ հեռու գատը կը դնի:

19. Մէլըբ յեվարըն ⁵ կգեայ տուն. մէրն խիտ կը կուսը, կըսը. — Գաւ իթ տանէր քիւ կշար խիտ, նոտըցըցեր:

— Մարէ՛, կեասի, չըմ՝ ըշխընայ տանի. կգեայ, կըյնայ միւր ձեռ օտայ մէջ. եօլ կը դպնի, մեր անուն էլ մեր չարչարանըն էլ կը կուրսուզի. մեղաց ասկ կընկնինք ⁶:

20. Էն առաւտուն մօրը խաթըր խամօր էոաց. — կը տաւսիմ:

— Մէլը՛ք, կատը մէրը, սը կը տանիս, գատը մի՛ գի, տար քիւ կըշար խիտ գի:

21. Մէլըբ տարաւ էն տեխ, որ կը խաղէն. — Գէ, Գաւ իթ կատը, կայնի, էդա տեխ, թամաշա էրա. Գաւ իթ. կըսը, կը տիտնաս էդա հեօլ, շաս գիշ քան ի, որ մարդու առնի, մարդու կոպաննի. չըլլըմ գեաս, մանըս մէջ, է տեխ զատ կանգնի ⁷:

— Ախպէ՛ր, աղէկ, քիւ խուսը տէնիմ, կատը Գաւ իթ:

22. Ասունք ընկինիւսուվ կէնին խաղալ. ապա տսունք տուրըկ ին. հա խաղցած ին, կը խաղան, մէկ մէկին վնաս չտայ: Գոր կգեայ Մէլըբին, Մէլըբ զիւր հեօյն կառնը, կը դանի: Գաւ իթ կըրշկայ, կերթայ հեօլը գիմաց կը կանգնը:

23. Մէլըբ յիւր ընկինիւսուն կատը. — Գաւ իթ խանէք գիւս, հեօյն չգպնը, սպանը:

Ընկիւնիւր կգեան, կը բռնին Գաւ իթին. ինչդ կանին չկըսնան խանին գիւս:

24. Մէլըբ կըսը. — Գէն գեացէք, սը իս իմ հեօլ աը դա-

1 Հատակաղ, յամաս: 2 Թուրքերէն — խորրիկ երիխայ: 3 Թուրք-
— անաս անմասկացող: 4 Խուսիկ: 5 Երեկոյնան: 6 Նախապէս
դրուած — կըյնանը: 7 Նախապէս՝ «կայնի»